

ikke maatte sluttes før Kl. 8 om Aftenen i alle de Valgkredsse, hvor Valgbestyrrelsen maatte træffe denne Bestemmelse og bekendtgør det samtidig med, at Valget kundgøres. Jeg ved ikke, hvorfor man skal indstrænke Valgbestyrrelsens Ret til kun at gælde de og de Valgkredsse; man kunde jo give den denne Ret i alle Valgkredsse. Jeg skal nu slutte; jeg har intet mere at bemærke, og idei jeg anbefaler Forslaget og Ændringsforslagene til Vedtagelse, gør jeg det med den bestemte Motivering, at jeg ikke er begejstret for hemmelig Afstemning, men kun betragter den som en Hjælp til at komme ud over de Ulemper, der klæbe ved Valgene til Rigsdagen.

Dinesen: I flere Henseender ser jeg paa den foreliggende Sag ganske paa samme Maade som den ærede sidste Taler; jeg betragter heller ikke den hemmelige Afstemning som noget, det i særlig Grad kunde være nødvendigt at indføre, men paa den anden Side mener jeg, at det er en Indrømmelse, der kan gøres. Hvad Stemmemaskinen angaar, er jeg ganske særlig enig med den ærede sidste Taler; jeg betragter den heller ikke som noget, man kan se paa med nogen særlig Grad af Ulvor. Min ærede Kollega, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (H. Sorgenfen) og jeg have, som det ses i Betænkningen, ikke kunnet tilraade en Indførelse af hemmelig Afstemning i Øjeblikket, vi ere af den Formening, som ogsaa er udtalt i en tidligere Rigsdagssamling, i Samlingen 1888—89, at skal dette Spørgsmaal gennemføres, maa hele Valgordningen her til Lands tages op til Behandling og Ændring i Overensstemmelse med det Princip, man saaledes søger at indføre. Vi byggede i 1848 Valgordningen her i Landet paa den fulde Offentlighed, skulle vi nu gaa til at indføre hemmelig Afstemning, maa den hele Valgordning bringes i Overensstemmelse med dette Princip, som er absolut afvigende fra Princippet i Ordningen af 1848. Efter nu ganske særlig at have hørt den ærede Ordfører for den ene Halvdel af Udvalget — jeg skal tilslade mig at bemærke, at vi jo ere i det sjældne Tilfælde, at der ikke er noget egentlig Flertal i Udvalget, men en Halvdel, idet Udvalget nu kun bestaar af 10 Medlemmer — ser jeg ikke rettere, end at selve Indførelsen af hemmelig Afstemning, saaledes som den er bragt i Forslag i det her foreliggende Lovforslag, er behæftet med saa mange Skrøbeligheder, at Hemmeligheden kun bliver saa som saa. Banfælgighederne ville blive mange, og man undervurderer

Betydningen af, at der paa hvert Valgsted i Landet vil være en Masse Vælgere, som ville have ondt ved at hjælpe sig selv til Rette ved at faa nedskrevet eller udpeget den Kandidat, som de efter deres Hjertens Mening ønskede at give deres Stemme; jeg trøder ikke, at det gaar saa nemt, som de Herrer synes at antage. Antallet af Mennesker her i Landet, som ikke selv kunne skrive, og som have Banfælgighed ved at stæle mellem de forskellige Kandidaters Navne, er, naar man har nogen Erfaring fra Valgdagen, betydeligt større, end de Herrer antage, saa det er en Banfælgighed, som det ikke bliver saa ganske let at komme ud over efter det foreliggende Forslag. Ved at lægge Mærke til den Valghandling, vi alle have i friskest Minde, nemlig Valget af 25de Februar i Mar i Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Walby) er jeg yderligere kommen til at tænke paa, at det her foreslaaede dog er noget ganske utilstrækkeligt. Ikke for at udøve nogen Kritik over eller rette nogen Bebrejdelse til nogen af de politiske Partier, der den Dag kæmpede mod hinanden, skal jeg dog bemærke, at det er en given Sag, at man ved dette Valg paa kunstig Maade søgte at trække Valghandlingen ud over hele Dagen for at vinde Tid til at faa sine Vælgere frem for at afgive deres Stemme — jeg bebrejder, som sagt, ingen noget i denne Henseende, havde jeg hørt til den Retning, vilde jeg have været delagtig i at gøre det samme, saaledes som Forholdene nu ere — men her havde man det særlig uheldige Forhold, at det var barsk Vintervejr, og jeg har hørt sige, at der i hvert Tilfælde er 2, som have paa draget sig Sygdomme den Dag, den ene af disse ligger endnu, og den anden er død. (Munterlyd). Ja, det er sagt mig i fuldt Ulvor, og jeg tvivler ikke om, at det er rigtigt. Her synes altsaa at være Forhold til Stede, som gøre, at det, naar man skal ind paa en Omordning, er bedre at gaa grundigt til Værks og gennemføre en Ordning af Valgmaaden i det Hele, saaledes at den kan blive i ganske anden Grad tilfredsstillende. Det staar for mig saaledes, at naar vi skulle gaa til en Valgordning, der ved de almindelige Valg, især til Folketinget, skal blive et nøjagtigt Udtryk for de Retninger, der ere i vort Land, maa den være saaledes, at hvert Parti bliver repræsenteret i Forhold til den Styrke, det har. Det er det, der er Idealet for mig. Det er det, vi skulle stræbe hen imod at naa, men til at naa dette Maal er dette Forslag ikke noget Skridt. Det er tværtimod, hvad der ogsaa er antydet i Betænkningen, at rive et enkelt